

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΒΜΟΣΙΕΓΕΡΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Τῆς ἐποχῆς πολιτικά, σπουδαῖα καὶ σημαντικὰ.

Δεῦτε χειροκροτήσωμεν τὴν λαϊκὴν μερίδα,
νὰ σκάσῃ κάθε ἀρχοντας περήφανος μιζῆς,
ὁ φουρνάρης ξεσπαθώσῃ μετ' τὴν ἐφημερίδα
κι' ὅπισ' ἀπὸ τὸ κόσκινο μᾶς λέγει τὰ ἐξῆς.
« Λαός μου στάσου ἐξυπνός μὴ πάλιν σὲ γελάσουν
καὶ μετὰ τὰ παληοῖφραγκα τὴν τσέπη σοῦ χαλάσουν.
Λαός μου διώχ' τὸν πρᾶκτορα ποῦ θὰ σὲ συμφωνήσῃ
κι' ἔλα μεγάρει νηστικός καὶ ψήφα τὸ Διονύση.

Οἱ βουλευτάδες εἰ σερφοὶ καὶ εἰ γραμματισμένοι
τῇ δόλῃ τὴν πατρίδα μας τὴν ἔχουν βουλιασμένη.
Κι' ἐν ὅσῳ θὰ μᾶς κυβερνεῖν τῆς μόδας ἡ βελάδες
πάντα στοὺς ἴδιους θάμαστε ἀγῶνας καὶ μπελάδες,
Ποτὲ δὲν θὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴ δύστυχία
καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους μας θάβῃ πολὺ βραχεῖα,
ἐὰν δὲν τοὺς γκρεμίσετε αὐτοὺς τοὺς ἀκαμάτες
πῶχουν ἀπὸ τὸν κόπο σας τίς τσέπες τους γιομάτες
καὶ νὰ ὑποστηρίζετε ἀνθρώπους σὰν κι' ἐμένα
ποῦ νᾶν ἀπὸ τὴ χέθολη τὰ χέρια τους καμμένα. »

Κάτου λοιπὸν ἡ μυρουδιάς, τὰ φράκα, τὰ κολάρια
κι' αὐτοὶ ποῦ πᾶνε στὴ βουλὴ μόνο γιὰ τὴν κοιλάρια
Ἦλθε ἡ ὥρα, βρὲς παιδιὰ, τῆς χώρας τὸ τιμόνι
νὰν τὸ κρατήσῃ ἄνθρωπος ποῦ ξέρει καὶ ζυμώνει.
Δὲν θέλουμε τὸν Ἄθωνα οὔτε τίς βιζιτές του,
ἀπὸ τοῦ ὁ ἀρτοποῖδς μετὰ τοὶ πινακωτές του.

Ὁ Μουφερράτος μ' ὅλη τοῦ τὴν νομικὴν δεινότητα,
κι' αὐτὸς πολὺ περισσότερο μᾶς ἔχει λησμονήσει,
κι' ἀφοῦ δὲν πῆγαμε μπροστὰ μ' αὐτὴν τὴν ἱκανότητα
χίλιες φορές καλότερα νὰ ποῦμε τοῦ Διονύση,
ποῦναι καθ' ὅλα σύμφωνος μετὰ τὰ φρονήματά μας,
σῦρεν' ἐπὶ μωρὲ ψωμὰ γιὰ τὰ θελήματά μας
κι' ἐκεῖ ποῦ θὰ ἐργάζεσαι ὑπὲρ ἡμῶν μετὰ ζῆλο,
ἔχε καὶ τὸ φουρνόξυλο μὴ χρειαστῇ γιὰ ξύλο.

Ἄν ὅλο τὸ Ῥωμέϊκο ἤθελε συμφωνήσει
νὰ βγάλῃ ἀντιπρόσωπους νὰ μιλάζουν τοῦ Διονύση
καὶ τὰ μπιλιέτα στὴ Βουλὴ νὰ ὑπερτιμηθοῦνε,
ἐντὸς τοῦ ἔτους αἰγούρα ἤθελε πληρωθοῦνε
ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν πολὺν ποῦ ἤθελε συρρέει,
ὅλα μας τὰ πανάρχαια καὶ ξακουσμένα χρῆμα.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὠφέλεια π' ἀμέσως θὰ μᾶς ἔρτῃ
κι' ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀδρεφε, θὰ ἤμαστε καὶ τσέρτοι
πὼς τότες ἤθε λείψουμε κι' ἡ κωλυσιεργίες
κι' ἄλλες ἀπὸ τοῦ βήματος πολλές μωρόλογιες
ποῦ κάθε τόσο πιάνουνε καὶ τίς ἀνασχυρλεύουν
μόνον καὶ μόνον δηλαδὴ γιὰ νὰ μᾶς βεζίλεύουν
καὶ νὰ ὑποχρεώνουνε τὸν κόσμον νὰ διαβάξῃ
πράματα ποῦ τὰ ἔχῃσας νὰ βῇν ἀηδιάζῃ.

Ὁφέλεια θὰ ἦτανε τοῦ κράτους μας σπουδαῖα
ἐὰν εἰς τὸ Ῥωμέϊκο ἐπήρχετο ἰδέα
νὰ κηρυγῇσιν τοὺς παχείς λογίους ἀρουραίους
καὶ βουλευτὰς εἰς τὸ ἐξῆς νὰ βγάλουν φουρνάρους
σταφιδάδες καὶ χαμαλίδες, μαστοροὺς καὶ τεχνίτες.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4Υ1Φ30063

κι' ἂν ἐγενότου· ἡ ἀρχὴ ἀφ' τοῦς Κερκλωνίτες,
 ποῦ ποῖος ὀλίγο, ποῖος πολὺ
 ὅλοι μας ἤμαστε ζουρλοῖ,
 ἀμέσως τὸ παραδειγμα θὰ πέρναν κι' ἄλλα μέρη
 κι' ἴσως δεξιὰ ὁ ἐλάολος νὰ ἤθελε τὰ φέρι!

**Ὁ Μέτελας πέρνει φωνή,
 καὶ τίς κυρτές συγκινεῖ.**

Νάτες ἡ χριτόθυτες καὶ ντιστεγκέ παρέες!
 Καλῶς ὠρίσατε λοιπὸν κυρτές μου ὠραίες.
 Εὐθὺς καθὼς ἐμύρισε ὁ Θεριστὴς κι' ἡ ζέστα
 μῶμύρισε κι' ἐρένα ἡ χνουδερή σας βέστα.
 Πόσον μὲ κἀνέτ' εὐτυχῇ
 τὴν κάθε τέτοια ἐπιχή·
 ἀλλὰ καὶ πόσον φεθερόν κι' ἀπάνθρωπον ἀκόμα
 ποσὼς νὰ μὴν αἰσθάνεται τὸ σιδηροῦν μου σῶμα!

Καλῶς τες τίς ἀρχόντισες καὶ τίς ἀρχοντοπούλες,
 π' ὀμπρός μου χίλια κάνουνε κορτάκια κι' ἀγαπούλες,
 π' ἐγὼ ποῦ μὲ τὸ σφιγγὸς σας πολὺ στενοχωριῶμαι,
 ἄλλο δὲν κἀν' ὁ δύστυχος παρὰ νὰ καταριῶμαι,
 αὐτὸν τὸν ἀφιλότιμο πωστάθηκ' ἡ αἰτία
 ἓνα κομμάτι σίδερο νὰ στέκω στὴν πλατεία,
 νᾶρχεται κάθε δουλικὸ μ' ἐμέ νὰ κογιονάρη
 καὶ σ' ὅλα τὰ αἰσθήματα νὰ γίνωμαι φανάρι!

Τί ἔκαμα ποῦ μούδωσαν μιὰ τέτοια τιμωρία;
 Τί ἔκαμα ποῦ μ' ἔστησαν ἐδῶ νὰ μὲ γελάτε;
 Π' ἡ χρεωστῶ νὰ μῶρχεται ἡ καθεμιὰ κυρία
 καὶ νὰ μοῦ λέη «Μέτελα, γιατί δὲν μᾶς μιλάτε;
 Γιατί γιὰ τὰ φουστάνια μας καὶ σὲ νὰ μὴ σὲ μέλλη;
 Γιατί νὰ ἦν' ἀκίνητα τὰ σιδηρὰ σου μέλη,
 καὶ ναρχωμάστε ὅλες μας σιμά σου κάθε χρόνο
 νὰν τὰ τυρᾶμε δηλαδὴ καὶ νὰ μᾶς κἀνὴ πόνος;

Γιατί νὰ μὴν εἶσ' ἄνθρωπος ἔστω καὶ τιποτένιος
 παρὰ ποῦ μένεις ἀρμωστής βουβὸς καὶ σιδερένιος;
 Γιατί καὶ σὺ τὴν δύναμιν, καυμένη, νὰ μὴν ἔχῃς
 ἱοπίσω μας νὰ τρέχῃς,
 κι' εὐθὺς ἐπὶ τῇ θέα σου τὸ φύλον μας νὰ χαίρῃ
 κι' ὅλες νὰ σὲ κυττάζουμε μὲ φασαμὲν στὸ χέρι;
 Γιατί, καυμένη, νὰ μὴ ζῇς ἔστω καὶ παντρεμένος
 παρὰ νὰ στέκῃς ἄψυχος καὶ πάντ' ἀποδεμένος; »

Ἀλλοίμενον, ἀλλοίμενον καὶ τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι!
 Ποῦ εὗρηκε τὸ ἔθνος μου ὁλόρτον νὰ μὲ βαλῇ!
 Μέσα στὸ σφιγγὸς τῆς ζωῆς, μέσα στὴν εὐθυμία
 μέσα στὴν ἀνθρωπότητα τοῦ βιζαβὶ ταμιά!
 Ποῦ μ' ἔστησε τὸν ἄμειρο νὰ βρίσκω τὸ μπελᾶ μου
 ἀπὸ μιζούδικα παιδιὰ καὶ δούλες καλαπόδες,
 κάθε πρωὶ νὰ μῶρχεται ἡ αὔρα τοῦ θαλάμου
 ποῦ τὴν μυρώνουν καθιδροὶ νεσυλλέκτων πόδες!

Καλῶς ὠρίσατε κυρτές καὶ ζηλεμένες κόρες·
 ἦλθαν ἡ μέρες ἡ γλυκίς, ἡ ζαχαρένιες ὥρες,
 ποῦ μιὰ σὰς βλέπω γύρω μου μὲ νουθετὴ φουστάνια,
 κι' ἄλλη σὰν Εὐές ἀφελεῖς ἀπέναντι στὰ μπάνια.
 Μιὰ στὴν ξηρὰ χαρούμενες τοὺς ἄθλους σας νὰ λέτε
 κι' ἄλλη σὰν ψάγια ζηλευτὰ στὴ θάλασσα νὰ πλέτε.
 Σᾶς καμαρόνω δηλαδὴ τὸ βράδυ στολισμένες
 καὶ τὸ πρωὶ στὴ θάλασσα τάνασκελα πεσμένες.

Τώρα, πῶς θέλετε κυρτές νὰ μὴν παραπονοῦμαι
 βλέποντας τόσα πράματα κι' ἐγὼ νὰ μὴν κινουμαι;
 Πῶς θέλετε τὴν τύχη μου νὰ μὴν τὴν καταριῶμαι
 καὶ τ' ἀδικό μου ριζικό,
 π' ἀπὸ τὸ φύλο τ' ἀνδρικό
 ἐγὼ ὁ κακορίζικος μονάχα δὲν τυριῶμαι.
 Μόνον ἐμένα τὸ φτωχὸ καμμιὰ σας δὲν μὲ θέλει
 καὶ διαρκῶς περιφρονεῖ τὰ σιδηρὰ μου μέλη.

Ἀλλὰ καὶ τί ἀντίθεσις καὶ τί μωρὰ ἰδέα!
 Μέσα σὲ τόση ντιστενζιόν,, σὲ λουσα, σὲ κορδέλες,
 μέσα σὲ τόσα πρόσωπα μεγάλα καὶ σπουδαία
 ἐγὼ νὰ στέκω νὰ κρατῶ, ἓνα χαρτί σαρκέλες!
 Μωρὲ πῶς μὲ κατήνησαν κοτζάμου διπλωμάτη·
 δὲν μῶθαναν τούλάχιστον ἓνα μονόκλ στὸ μάτι;
 Ἡ κι' ἓνα κλεφτοφάναρο, μωρ' ἀδερφε, στὸ χέρι
 κᾶπως νὰ ἦμαι χρήσιμος κι' ἐγὼ σ' αὐτὸ τ' ἀσκέρι!

Ζουλευτικά μου θηλυκὰ π' ὀμπρός μου καμαρόνετε,
 σᾶς βλέπω κι' ὅταν νήπια τὰ σπάργανα λερόνετε,
 σᾶς βλέπω κι' ὅταν ἐρχεσθε ἀπὸ τὸ μάθημά σας
 ποῦ σᾶς ἀλείφει μυρουδιές καὶ ποῦδρες ἡ μαμὰ σας!
 Σᾶς βλέπω κι' ὅταν μπαίνετε στὴ νιότη τὴν τρελλή
 π' ἀθέλητα σᾶς κλέφτουνε τὸ πρῶτο σας φιλή,
 σᾶς βλέπω κι' ὅταν ποντρά τὰ δαχτυλίδια ἀπλώνετε
 καὶ τὸ γαμπρὸ τσακώνετε,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

309378
 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

σὰς βλέπω κι' ὅταν ἔχετε τὸν ἄντρα σας ἱμπράτσο
νὰ σὰς ἀρέσῃ δηλαδὴ τὸ ξέιο ἱμπράτσο.

==

Σὰς βλέπω σὰν χωρίζεστε, σὰς βλέπω σὰν χηρεύετε
μὲ μείζονα διαθέσιν τὰ ἴδια νὰ γυρεύετε,
σὰς βλέπω καὶ πρεσβύτερες καὶ γερασμένες νόνες
κουράγιον πάντα νάχετε γι' ἀβάσταχτους ἀγῶνες,
καὶ τέλος τὴν ἐξέλιξιν τοῦ φύλου σας κλουθώντας,
καλοτυχίζω τοὺς νεκροὺς καὶ κλαίω μὲ τοὺς ζῶντας !

**Ὁ Γράνης κι' ὁ Μαροῦς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ. — Πούνε μωρὲ τὸ θέατρο, κακὴ ψυχρὴ σου ὥρα ;
Ποῦν' ὁ Ἑρνάνης πῶλεγες καὶ ἡ Ἑλεονώρα ;
Δὲν ντρέπεσαι βρὲ μασκαρᾶ νὰ κάνῃς τέτοια πράματα
νὰ βγάλῃς εἰσιτήρια καὶ νὰ κολλᾷς προγράμματα
πῶς θάρτῃ κομπανία
κι' ὁ κόσμος νὰ τὴν καρτερῇ μὲ τόση ἀγωνία ;
Γιὰ παιεὺς μὰς πῆρες δηλαδὴ, μωρὲ λιμοκοντόρο,
πῶλεγες πῶς θὰ παίζουνε λαμπρὰ τὸν Τροβατόρο,
κι' ἀντὶς αὐτὸν ν' ἀκούσμε, κακοχρονάχης χάχα,
ἀκούμε τὸ ντελίριο τοῦ Μουσταφᾶ μονάχα.

==

Τὶ σοῦ χρωστούσανε μωρὲ τῆς κρέμας ἡ κυρίες
ποῦ τσ' ἔκαμες κι' ἐτρέχανε γιὰ τουαλεταρίες ;
Τὶ σοῦ χρωστοῦσε πῶτρεχε, ἀνήμερο θηρίο,
κι' ὁ νύριος Λυγδόπουλος γιὰ ναῦρῃ θεωρεῖο ;
Γιατὶ μωρὲ μὰς γέλασες πῶς θάρτουν ἡ ἀρτίστες,
κι' ἀντάρεψες καὶ μερικὺς τσιγκούνηδες παλκίστες
κι' ἔλσαν σκουρδουμπέλια
πῶς θὰ τοὺς δώσουν διάφορο τὰ πάλκα σὰν ἀμπέλια ;

==

Γιατὶ μωρὲ μὰς ἐπαιξες αὐτὸ τὸ μπουσελότο
κι' ἔκαμες, κακοθάνατε π' ὁ τάδε, νὰ σὲ πάρῃ
τὸν Παναγᾶν τὸ Χαῖδᾶ νὰ πάρῃ μαντιλότο
μὴν ἐβγῇ ἀφ' τοῦ θέατρο ζεστός καὶ κοστιπάρει ;
Γιατὶ μωρὲ ψευτούλιακα, γιατί μωρὲ ἀντάρτη
νὰ κάμῃς καὶ τὸν Παναγᾶν τὸ Σουπιονᾶ τὸν φάρτη
νὰ βάλλῃ τὰ παιδάκια του νὰ κάμουν νάνι, νάνι,
γιὰ νὰν ἐλευτέρες κι' αὐτὸς ν' ἀκούσῃ τὸν Ἑρνάνη ;

Γιατὶ κι' ἐμὰς, μωρὲ Μαροῦ, μὰς γέλασες ἀκόμα
καὶ μ' ἀνοιχτὸ μὰς ἔκαμες νὰ καρτεροῦμε στόμα,
κερίστες ποῦ θάρχωντανε νὰ κάθωνται σιμὰ μας,
νὰ μὰς ὑποδαυλίσουνε τὸ πρῶτον αἶσθημά μας
καὶ νὰ περάσουμε μ' αὐτὲς ζωὴ χαριτωμένη
τώρα ποῦ θὰ μὰς διαλῇ κάψα διαβολεμένη.
Πολλοὶ μωρὲ παληάνθρωπε καὶ μαυρεκακομείρη,
εὐρῆκαν καὶ ὠμάτιο καὶ τόχανε χαζίρι.

==

Γ. — Τὶ τᾶβαλλες μ' ἐμένανε, βρὲ Γιάννη, καὶ μὲ βρίζεις ;
Μὴ τᾶχα δὲν γνωρίζεις,
πῶς ὁ Βασάκης δηλαδὴ μαζὺ μὲ τὸ δετόρο
μῶδῶσανε τὴν εἴδησι γι' αὐτὸν τὸν Τροβατόρο ;
Τὶ φταίω γὼ ἂν μερικοὶ τῇ γλῶσσα τοὺς τρεχοῦσαν
γιὰ νὰ καταμαγεύσουνε τὴν πρῶτην προστυχοῦσαν ;
Τὶ φταίω γὼ ἂν βρέθηκε ὁ Γρήτας μ' ἓνα σάλτο
στὴν ἀπεβάθρα νὰ γκλιζέ γιὰ ναῦρῃ τὴν κοντράλτο ;

==

Μήπως σ' αὐτὴν τὴν συντροφιά ἔγραψα γὼ νὰ μῶρτῃ
ποῦ τᾶβαλλες μ' ἐμένανε, κακοχρονάχης . . . μῶρτῃ ;
Κι' ἐπειτα τὶ τὰ θέλουμε τὰ τόσα γουδιμένα ;
Δὲν βλέπεις πῶπνιγήκαμε μέσα στὰ ἱστρομένα ;
Δὲν βλέπεις τί μαζώνεται τὸ βράδυ στὴν πλατεία ;
Ἐκεῖ καὶ ἡ φιλόμουσος ἡ ἀριστοκρατία,
ἐκεῖ τριγύρω βρίσκεται στὶς ἄκρες τρυπωμένο
καὶ τὸ καντουνεβέλεσο τὸ ξεκαπελωμένο.

==

Ἄλλὰ τί τρέχει, βρὲ Μαροῦ μὲ τὸ Νοσκομεῖο ;
Μ. — Τὰ πράγματα ἐφθάσανε σὲ ἄσχημο σημεῖο
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἶν' αὐτὲς κουθέντες γιὰ νὰ κλαῖμε,
λέω νὰν τίς ἀφήσουμε κι' ἄλλη φορὰ τίς λέμε.

— x x x x —

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀγέρι μου ὀγρήγορο ποῦ τρέχεις στὴν πλατεία,
πάρε ποῦ εἶσαι σπλαχνικὸ ἓνα γλυκὸ φιλὶ μου
καὶ δός' το στὴ χρυσῇ μου.

Στὰ ῥόδινα τὰ χεῖλη τῆς τὰ ζαχαροπλασμένα
ἀπίθος το' μὴ φοβηθῇς ἀνήκουε σ' ἐμένα.

Ποιὸς τῆς τὸ στέρνει τὸ φιλὶ, δὲν θένα σ' ἐρωτήσῃ
ἀφοῦ ἐγὼ δὲν θάμ' ἐκεῖ, εὐθύς θὰ τὸ γνωρίτῃ !

Βασιλικός.

Κυρίες μου σὰς τὸ μὴνὼ μὲ τὸ πευλὶ τ' ἀηδόνι,
στὸ πρῶτον πῶς θὰ βγῇ ἀπὸ τὴν ἀνθηρότητα
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ

Ἐδόθησαν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν αἱ παραιτήσεις δύο μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Φιλ. Καταστημάτων καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν.

Διατὶ τοῦτο; Βεβαίως ὁ λόγος τῶν παραιτήσεων δὲν θὰ ἦναι μικρὸς καὶ νομίζομεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναφύωνται σκάνδαλα εἰς τὸ μόνον ἱδρυμα διὰ τὸ ὁποῖον σεμνύνεται ἡ Κεφαλληνία.

Πρὸς τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας

Ὡς Πρόεδρον τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Φ.Κ. Κεφαλληνίας

Σεβασμιώτατε!

Ὅτε ὁ αἰμὴνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Δωρίδας, βαρέως ἀσθενῶν καὶ προαισθανόμενος τὸ τέλος τοῦ βίου του, προσεκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπεῖον, καὶ μᾶς παρεκάλεσε ν' ἀναλαβωμεν τὴν ἐσωτερικὴν ἐποπτείαν, τῶν νῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὑμῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων, λέγων ὅτι θὰ ἀποθάνῃ ἡσυχος ἐὰν τὰ Καταστήματα ταῦτα ἀφήσῃ εἰς καλὰς χεῖρας, ἐδέχθημεν ἀσμένως τὴν πρότασίν του καὶ ὅπως εὐχαριστήσωμεν τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Ἱερόρχην, καὶ διότι ἐγνωρίζαμεν ὅτι, ὡς πρὸς τὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενῶν, οὐδεὶς ἀνὴρ δύναται νὰ πράξῃ, ὅτι θὰ πράξῃ γυναικεία χεὶρ.

Κατὰ τὰ δύο ἔτη τῆς ἐποπτείας ἡμῶν κύριον μέλημά μας ὑπῆρξεν, ἡ καθαριότης, ἡ τάξις, ἡ οἰκοκυροσύνη τοῦ Νοσοκομείου, καὶ ἡ περίθαλψις τῶν πασχόντων, ἀληθεὶς δὲ μαρτυρίαι τούτων, εἰσὶν, αἱ εὐχαὶ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη, τῶν δυστυχῶν ἀσθενῶν.

Πλὴν τὸ νῦν Ἀδελφάτον θεωροῦν φαίνεται ὅπως περιττὴν τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν, προέβη εἰς τὴν κατὰμέτρησιν καὶ καταγραφὴν τῶν ἀσπυρορροῦχων, ἐνῶ ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ παρ' ἡμῶν καταρτισθέντι βιβλίῳ, εἰσὶν ἅπαντα ταῦτα, μετ' ἀκριβείας καταγεγραμμένα, ἡ δ' ἀνάρμοστος αὕτη, καθ' ἡμᾶς, πράξις, μελῶν τινῶν τοῦ ὑφ' ὑμᾶς ἀδελφάτου, μᾶς ἀναγκάζει νὰ υποβάλλωμεν τὴν παραιτήσιν μας.

Ἀποχωροῦσαι ὁμως δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν θλήψιν διὰ τὴν κακὴν πίστιν καὶ ἀσυμφωνίαν τοῦ διοικοῦντος νῦν Ἀδελφάτου, τὸ ὁποῖον λυπούμεθα ὅτι κακῶς ἐννοεῖ τὸ συμφέρον τῶν Φιλανθρωπ. Καταστημάτων, τοῦ μόνου κοσμήματος τῆς Κεφαλληνίας, ὑπὲρ τῶν ὁποίων τόσα γνήσια τέκνα της, τὸν ὀβολὸν αὐτῶν προσφέρουσι.

Ἀσπαζόμεναι τὴν δεξιάν της Υ. Σεβ. Διατελοῦμεν τὰ τέως μέλη τῆς ἐποπτικῆς ἐπιτροπῆς.

KATE TOTLA. — MIMHTSA Φ. ΠΡΟΚΟΠΗ. —
MARIA KONTOMIXALΟΥ. — MARIA Γ. ΙΓΓΛΕΣΗ

Πρὸς τὸν Σεβ. Ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας, ὡς Πρόεδρον τοῦ ἀδελφάτου τῶν Φιλ. Καταστημάτων Κεφαλληνίας
Παραίτησις Γεωργ. Χ. Γερμενῆ κατοικοῦ Ἀργοστολίου
Ἀργοστολίον, 11 Ἰουνίου 1902.

Πρὸ δωδεκαετίας ὑπῆρέτητα ὡς μέλος τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας καὶ

Ἐπειδὴ εὐρίσκομαι ἐν διαφωνίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἀδελφάτου, καὶ ἀδυνατῶ νὰ συνεργασθῶ μετ' αὐτῶν, δι' οὓς λόγους ἐν καιρῷ ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἐκθέσω.

Δηλῶ διὰ τῆς παρούσης, ὅτι παραιτοῦμαι ἀπὸ μέλος τοῦ ἀδελφάτου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ.

Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας
Ὡς Πρόεδρον τοῦ ἀδελφάτου τῶν Φ. Κ. Κεφαλληνίας

Δήλωσις Γεωργ. Ἰγγλέση ἱατροῦ ὡς μέλους τοῦ ἀδελφάτου τῶν Φ. Κ. Κεφαλληνίας.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 11 Ἰουνίου 1902.

Σεβασμιώτατε.

Ἐκλεχθεὶς πάντοτε παμπηφεὶ καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὑπὸ τὴν Υ. Σ. ἀδελφάτου τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὡς μέλος ἱατρὸς (ἐπόπτης) καὶ διατελέσας ἐπὶ 14 συνεχῇ ἔτη ὡς τοιοῦτος, συνηρηρέτατα προθύμως καὶ ἐν ὁμονοίᾳ μετὰ τῶν ἐκάστοτε συναδέλφων μου, συντελέσας καὶ γὰρ κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς τὴν κανονικὴν τῶν Καταστημάτων λειτουργίαν καὶ τὴν πανθομολογουμένην πρόοδον αὐτῶν.

Φρονῶν δ' ὅτι ἄσκοπος ἀποβαίνει ἡ περαιτέρω ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ διαμονή μου, ἀφοῦ τὰ, ὡς ἐκ τῆς εἰδικῆς κατὰ νόμον ἐντολῆς μου, ὑπ' ἐμοῦ προτεινόμενα υποβάλλονται εἰς τὸν ἐλεγχον ἀναρμοδίων περὶ τὰ τοιαῦτα, συνεπῶς δὲ δὲν δύναμαι νὰ συντελῶ κατ' οὐδὲν εἰς τὴν πρόοδον τῶν Καταστημάτων, ἀναγκάζομαι νὰ παραιτηθῶ τῆς θέσεως ταύτης, εὐχόμενος ἵνα ὁ ἀντ' ἐμοῦ ἐκλεχθὴς ὁρίσμενος, μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν φανῇ χρησιμώτερος ἐμοῦ.

Ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν της Υμ. Σεβ. Διατελῶ
Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ ἱατρός.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Αἱ διὰ τοῦ χροσινού ταχυδρομείου κομισθεῖσαι Ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ Τσελέπης συνελήφθη ἐξωθεν τῶν Πατρῶν κατὰ τὴν θέσιν Μυντιλόγλιον, ἀλλ' οὐδὲν τούτου ἀνακριβέστερον. Κατὰ τὰς ἡμετέρας ἀσφαλεῖς πληροφορίας ὁ διαβόητος σύντροφος τοῦ Πανοπούλου μόλις μαθὼν ὅτι μετὰ τὴν ἐκκλήσιν αὐτοῦ καταλέγεται καὶ ὁ Κίμων Βασιλόπουλος νῦν παρόντος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΑΥΣΤΕΙΟΥ